

SHIBA-nytt

NR. 9 - DESEMBER 1993 - 4. ÅRGANG

NR. 9 - DESEMBER 1993 - 4. ÅRGANG

SHIBA-NYTT *MEDLEMSBLAD FOR SHIBAENS VENNER I NORGE*

ADRESSE: *SVANEVIKSVEIEN 77A*
N-5032 MINDE

TELEFONNUMMER: *55 - 20 06 93*
POSTGIRONUMMER: *0824 0346762*

REDAKTØR: *KARSTEIN THUNES (adresse som ovenfor)*

INNHALDSFORTEGNELSE:

FORSIDEFOTO: *HILDUR EILERTSEN.*

SIDEN SIST	SIDE 1
IMPORTPRESENTASJON VIII	SIDE 2
MITT MØTE MED	SIDE 3
SHIBA-NAVN (Suppleringer)	SIDE 5
KOMMENTARER TIL STANDARDEN	SIDE 6
AVLSMÅL	SIDE 12
DEBUTANT I AGILITY	SIDE 16
JAKTHISTORIE FRA SVERIGE	SIDE 20
DORTMUND-UTSTILLINGEN	SIDE 22
SHIBA SPESIALUTSTILLING 1993	SIDE 25
ØVRIGE UTSTILLINGSRESULTATER	SIDE 27
HVALPESKUER	SIDE 30
AGILITY RESULTATER	SIDE 32

!*****

SIDEN SIST.

Velkommen igjen til nytt nummer av Shiba-nytt - bladet ALLE har ventet på.

Vi beklager at det har tatt så lang tid før du nå endelig har nr. 9 i hende, men grunnen skyldes langvarig sykdom. Noe vi selvsagt ikke kan rå med.

Vi håper imidlertid at ordtaket "Den som venter på noe godt, venter ikke forgjeves" også vil gjelde her. Så kos deg med bladet, og send gjerne inn stoff om din hund eller resultater fra utstillinger du vet om.

Vi fortsetter vår presentasjon av importør, denne gang med vår logo-hund "Matsu". Data om ham finner du på side 2, og historien om hvordan han kom til Norge følger på side 3.

Første del av supplement til tidligere forslag om Shiba navn finner du på side 5.

På side 6 følger Christen Langs oversettelse av Den Japanske standarden, som denne gangen tar for seg kommentarer til øynene.

Fra og med side 12 følger så Christen Langs artikkel om avl og avlsmål. Artikkelen er illustrert med to foto, som kommer fra den japanske spesialklubben (Nippo). Fotoene viser en Shiba av den korrekte, foretrukne typen (nr.2), samt det korrekte uttrykket (nr.4). Disse fotoene er tidligere publisert i "The Shiba Journal" Volum VI Nummer IV - April 1993.

Vi mottar gjerne kommentarer til artikkelen.

Så har vår bønn om stoff fra leserne endelig blitt hørt: Harald Schjelderup har sendt oss sin historie om hvordan det er å drive med agility for en nybakt Shiba-eier.

Vår utsende har vært i Sverige og truffet en habil jeger som bruker sin Shiba i jakten på harer, kaniner og annet småvilt. Historien m/bilde følger på side 20.

Fra Torill Linkhorst i Danmark har vi mottatt reisebrev fra Dortmund med utstillingsresultater og bilder. Dette var den første utstillingen som ble holdt av Japansk Kennel Club for japanske raser i Europa.

På slutten av bladet følger så resultater fra Shiba spesialutstillingen i 1993, samt de vanlige utstillingsresultatene siden sist. Nå også med Agility-resultater.

Siste side er ment som kos.

Hygg deg med bladet. Vi håper at det ikke skal gå like lang tid før neste nummer er på banen. Ha en hyggelig vinter og forestående jul.

Hilsen

Redaktøren

P.S. Vi nevner at vi fremdeles har et lite restlager av SHIBA-93 PINS. Disse er å få kjøpt mot innbetaling av kr.50,- pr.stk. til vår postgirokonto, som står under adressen på foregående side. Pinsen er på rød bunn og viser vår logo-hund "Matsu", samt ordene "Shiba-93" påtrykket.

Benytt sjansen nå du også - vi leverer så langt opplaget rekker.

IMPORT PRESENTASJON VIII

MAKOTO DYNAMITE

(RØD HANNHUND)

FØDT 29.10.88

FAR: **Japansk champion JUHO OF SUISHOEN** (Japansk import)

MOR: **MAKOTO KITSUNENO JUSEI**

OPPDRETTER: **HISAYOSHI KADOWAKI & ROY MULLIGAN**, England

EIER: **CHRISTEN LANG**, Bergen.

Titler/premier: Norsk & svensk utst. champion.
Norsk & svensk vinner 1989
Flere ganger plassert i gruppen

Hvalper: 3+4 hvalper med N.U.Ch.NV-88 AMAI KEKI
4 hvalper med N.S.Ch. ICHIGO-KEKI
2 hvalper med GLENDALIN YOKO SAN (i Australia)

MITT MØTE MED MATSU
AV
CHRISTEN LANG

Mitt første møte med "Makoto Dynamite" - eller "Matsu", som han kalles til daglig, var i England i februar 1989. Da var han 4 måneder gammel.

Han kommer fra en av Englands ledende kenneler for Shiba; "Makoto", som eies av japaneren Hisayoshi Kadowaki og Roy Mulligan.

Hr. Kadowaki, som bor i Japan, har skaffet Roy en rekke japanske avlshunder, både Akita inu og Shiba inu. Alle Roys Shibaer bygger på disse importene, og det var interessant for meg å få se dem. De ligger bak en stor del av den engelske Shiba-stammen av idag.

Sammen med hustruen Janet, driver Roy også Meadpark International Karantene Kennel. Som kjent må hunder som skal inn i England stå 6 måneder i karantene, og det finnes en rekke private karantene-kennel spredt over hele landet. Roy har også eksportert en rekke raser til utlandet.

"Matsu" var en av 4 hannhunder i det første engelske kullet etter den japanske importen; Japansk Champion Juho of Suishoen. Flere av hans søsken har gjort det meget godt på utstillinger i England, og som avlshunder der.

Som nevnt var "Matsu" 4 måneder da jeg så ham for første gang. Janet & Roy er medlemmer av den lokale hundeklubben, som har et eget lokale hvor de har utstillingstrening og sosialt samvær en gang i uken. Det er innredet en liten pub i lokalet. Treningen foregår slik at medlemmene skifter om å gå over hundene (være dommer), og dette er et meget godt treningsopplegg, spesielt for hvalper og unghunder.

Da jeg besøkte Janet & Roy var det uken før Crufts og stor deltagelse på treningen. Jeg fikk lov til å ta med "Matsu". Han hadde aldri vært utenfor kennelen før, så alt var en ny opplevelse for ham. Man kan vite seg å være den fødte "showdog".

Vi fikk meget god kontakt, og Janet & Roy var overrasket over hvor fint han viste seg i ringen.

To måneder senere landet "Matsu" på Flesland flyplass i Bergen. Tro det eller ei; det virket som om han kjente meg igjen. På de første turene i norsk natur var det tydelig at han ikke var vant til å ferdes i skog og mark. Han var utrolig klosset for alderen!

Men det gikk ikke lang tid før han tok seg elegant frem gjennom busker og kratt.

Først trodde jeg at det var en vann-hund jeg hadde fått; "Matsu" viste seg nemlig å være utrolig glad i sølepytter og vann. Og han elsker å svømme.

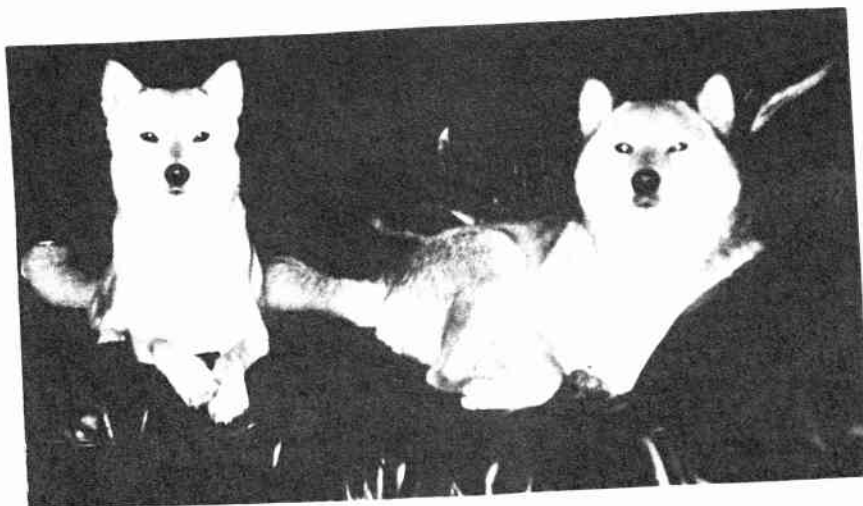
"Matsu" har gjort det meget bra på utstillinger. Hans største triumf var å bli BIR på Svenska Kennelklubbens 100-års jubileumsutstilling i Stockholm i desember 1989. Samme året ble han også Norsk vinner på Sjølyst, og han er blitt både Norsk og Svensk utstillingschampion, og har plassert seg i gruppen en rekke ganger.

I 1989 ble han far til det første kullet med norskfødte Shiba-hvalper, og han er nylig blitt oldefar.

I 1993 er han også blitt far til 2 røde tisper i Australia, fra en sending med frossen sæd som jeg har eksportert dit. Foreløpig er han far til 3 Champions.

"Matsu" er en stor, kraftig hund med et meget maskulint uttrykk. Han har et herlig gemytt, og er en meget rolig og stolt hund. Men han liker dessverre ikke andre hannhunder - da er han ikke nådig! Han har bodd en periode sammen med "Hoshi" og Gerd & Jørn Ommang, men for øyeblikket bor han på Askøy sammen med "Ayako" og meg.

Christen Lang.

"Matsu" fotografert i sofakroken sammen med en av sine "kjæresten";
"Amai Keki" - populært kalt "Shiba".

FORSLAG TIL SHIBA NAVN ELLER KOMBINASJONER:

SUPPLEMENT - DEL I

AISATSU
AITE
AJI
AKA-CHAN
AKABO
AKAGIRE
AKAMBO
AKARUI
AKI
AMAI
AOI
ARAI
ARAWAREMAS
ARAWARERU
ARIGATO
ARUI-WA
ASA
ASE
ATAMA
ATARASHII
ATATAKAI
ATSUI

BAI
BAN
BENI
BENRI
BETSU
BIBITARU
BINSHONA
BOI

CHI
CHIKAI
CHO
CHOKUSETSU
CHO-KYORI
CHOTTO
CHUGATA
CHUI
CHUSHIN

HILSEN
KAMERAT
SMAK
BABY
RØD FRAKK
GUTT
BABY
LYS
HØST
SØT
BLÅ
VILL
Å VISE SEG

""
TAKK
KANSKJE
MORGEN
SØT
HODE
NY
VARM
HET

DOBBEL
KVELD
RØD
PASSENDE
SPESIELL
LITEN
LYS
OPPASSER

BLOD
NÆR, TETT INNTIL
SJEF, LEDER
DIREKTE, UMIDDELBART
LANGT BORTE
ET ØYEBLIKK
MIDDELS STOR
UOPPMERKSOM
SENTRUM

Kommentarer til den japanske standarden

Den japanske standarden kommenteres av Hajime Watanabe, forfatter av boken "Den japanske hunden - ett hundre emner for studie", fra en serie i "The Shiba Journal". Oversatt fra japansk til engelsk av Shigekazu Kuribayashi og Susan Houser, og fra engelsk til norsk ved Christen Lang.

Dette avsnittet tar for seg den japanske hundens øyner.

Den japanske hundens øyner.

Hvordan skal den japanske hundens øyner være ? Den japanske standarden sier; øyet er som en trekant hvor det ytterste hjørnet skrår noe oppover. Iris er mørk rødbrun.

I dommerkommentarene heter det om fargen på øynene:

Fargen på øyets iris varierer alt etter mengden (tettheten) av fargegivende pigmenter (melaniner).

Følgende farger forekommer:

Mørk rødbrun, rødbrun, lys brun, gul og grå.

Mørk rødbrun er idealet, men øyet skal ikke være sort.

BEDØMMELSEN AV ØYENFARGEN:

- (1) Mørk rødbrun er den fargen som er nevnt i standarden som idealet. Den røde fargen kommer frem når iris fremtrer jevnfarget med øyets pupill.
- (2) Ifølge standarden vil et øye som er en aning lysere, men med rødbrun farge, også være akseptabelt. En hund med denne øyenfarge vil kunne tildeles "excellent". (Tilsvarende vår 1. premie med C.K. O.a.)
- (3) Direkte lyse (brune eller gule) øyne, er ifølge standarden en alvorlig feil.
- (4) Grå øyne er en meget alvorlig feil!

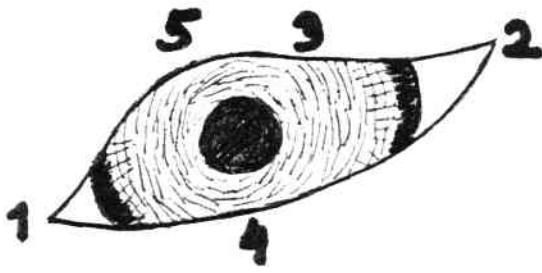
Hvordan skal øynene til den minste japanske hunden (Shiba) være ?

- (1) Det er en kjent sak at formen på øyet hos den minste japanske hunden avviker noe fra den mellomstore hunden (Hokkaido, Kai, Kishu og Shikoku).
- (2) Ved at øyets farge er mørk rødbrun blir synet godt.

Når H. Watanabe tar for seg øyet, bemerker han at det ut fra standarden (den korte grunnstandard), ikke alltid er like lett å forstå meningen. Hva er f.eks. den korrekte størrelsen og formen på øynene ? Og hva vil en korrekt øyeplasing si ? Hvordan skal vi bedømme fargen på øynene, og hva med uttrykket som sier så meget om hundens temperament ?

For å kunne besvare disse spørsmålene deler Hr. Watanabe dem inn i fire deler :

DIAGRAM 1 - ØYETS FORM

1. ØYETS INNERSTE HJØRNE
2. ØYETS YTTERSTE HJØRNE
3. DEN ØVRE ØYENBUEN
4. DEN NEDRE ØYENBUEN
5. SPISSEN AV DEN ØVERSTE ØYENBUEN

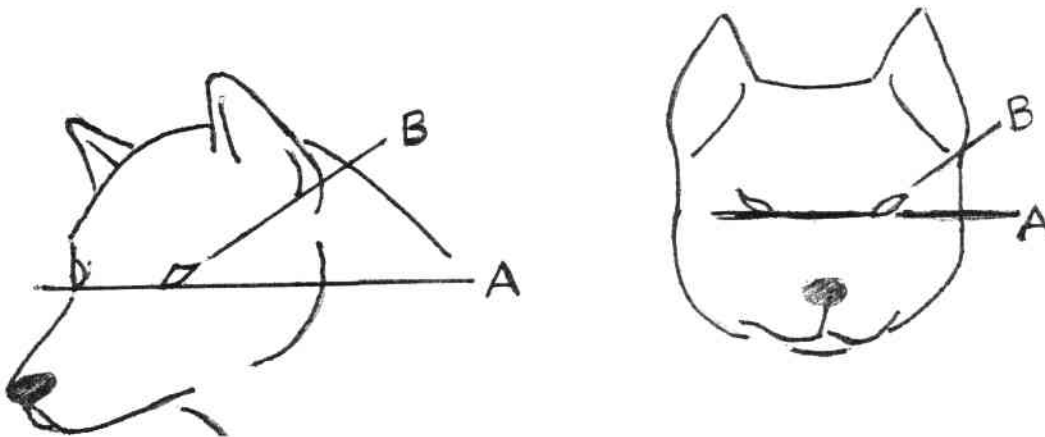

DIAGRAM 2 - ØYETS FORM

- LINJE A: Den tenkte horisontale linjen, som forbinder det innerste hjørne av øynene.
- LINJE B: Den tenkte linjen, som går fra det innerste hjørne av øyet, gjennom det ytterste hjørne til øret.

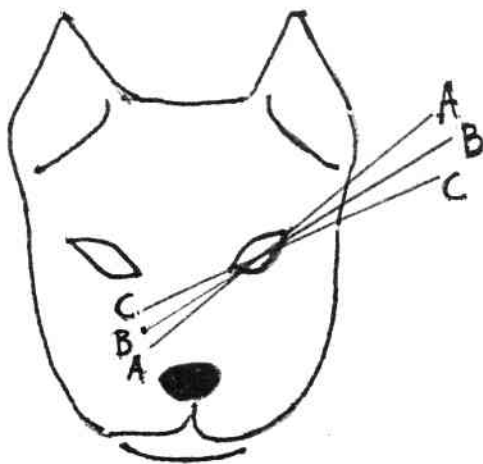

DIAGRAM 3 - DEN KORREKTE SKRÅNING AV ØYET

- A: Den korrekte skråning for de mellomstore hundene.
- B: Den korrekte skråning for den minste hunden (Shiba)
- C: Den korrekte skråning for den største hunden (Akita)

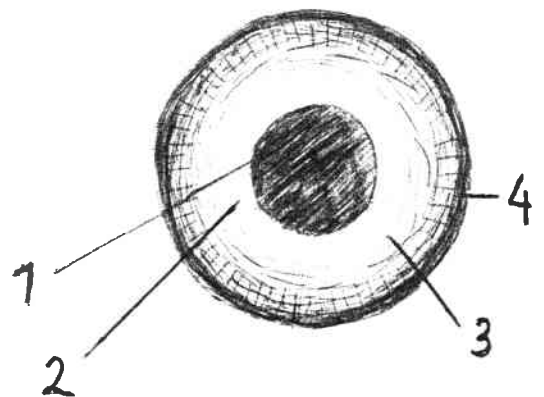

DIAGRAM 4 - IRIS OG PUPILLEN

1. Pupillen
2. Den indre ringen
3. Den midterste ringen
4. Den ytre ringen

- Del I* Øynenes form (trekant), øyeåpningen, øyelokket og øyets størrelse.
- Del II* Øynenes plassering; avstanden mellom øynene og hvor dypt de er plassert.
- Del III* Øynenes farge.
- Del IV* Øynenes uttrykk

Del I: ØYNENES FORM.

Øyets form er bestemt av formen på det øvre og det nedre øyelokket, dvs øyeåpningen som fremkommer ved disse to kurvenes form. Avhengig av hundens følelsmessige posisjon vil denne forandre seg som følge av øyelokkets bevegelse. F.eks. når hunden jakter og ser byttet, vil den sperre øynene opp (øyelokkene utvider seg). Øyeåpningene vil bli store og runde, mens den til vanlig hos den japanske hunden vil være trekantet.

Det øvre øyelokket er noe lenger enn det nedre på grunn av det øvre øyelokkets funksjon; å bevege seg opp og ned over øyeeplet. Når øyet er åpent og når hunden er avslappet, har det øvre øyelokket en bestemt bue som skaper det trekantede utseende.

(Se diagram 1).

Denne buen er noe lettere ved den indre øyekorken enn ved den ytre. Hvis vi ser de tre sidene av trekanten bygget opp av de to linjene på hver side av buen (det øvre øyelokket) og linjen som dannes av det nedre øyelokket, vil vi se at trekanten ikke vil være en perfekt likesidet trekant, men være noe strukket ut i ytre kant. Fordi det er buen på det øvre øyelokket som gir øyeåpningen dens karakteristiske form, er denne buen selvfølgelig meget viktig.

Det er like viktig for øyeåpningens form at det har den korrekte oppoverbøyde skråning mot ytterhjørnet. Hr. Watanabe sier at denne oppoverbøyde skråning er meget viktig for å avspeile hundens temperament. En for stor skråning vil gi et kvasst uttrykk og en for liten vil gi et slapt uttrykk.

Hva er så den riktige vinkelen på den skrå buen oppover ?

Hvis vi forestiller oss en rett linje fra øyets innerste hjørne gjennom det ytterste hjørnet og videre til linjen når øret (se linje B i diagrammet). Hvis så denne tenkte linjen berører øret på et punkt like over det laveste punktet av ørets ytterkant, er vinkelen av buen riktig for den mellomstore hunden. Den korrekte vinkelen for den minste hunden (Shiba) og den største hunden (Akita), avviker en tanke fra dette, og er vist i diagram 3.

For en Shiba vil den korrekte vinkelen være når den tenkte linjen går fra det innerste hjørnet gjennom ytterhjørnet og ender på siden av hodet, like ved ørets nederste ytterkant.

Vinkelen til den oppoverbøyde buen kan spesifiseres for hver enkelt hund ved å måle gradene til vinkelen som dannes av linjene A - B i diagram 2.

Men vinkelen vil være noe forskjellig for hver enkelt hund på grunn av hodets form og bygning.

Nå skal vi ta for oss den korrekte størrelsen på øyet. Store øyne viser seg ofte også å være runde og utbulende, mens små øyne ofte ser ut som de sitter dypere i skallen. Dette virker rimelig når man går ut fra at alle hunder har like store øyeepler.

Det er størrelsen og formen på kraniet, øyehulene og spesielt øyeåpningen, som bestemmer det vi kaller øyestørrelsen. Små øyne er å foretrekke hos den japanske hunden. Men øynene kan bli **for** små. Dette ser vi sjelden, det er mer vanlig at øynene er for store. Her må vi merke oss at tispens øyne kan virke relativt større på grunn av hennes smekre hode.

Det viktigste vi må huske når vi skal bedømme øyets størrelse er det samme som gjelder for ørene; begge må være i harmoni med og passe til resten av hodet.

DEL II: ØYNEENES PLASSERING

Nå skal vi ta for oss øyeneens plassering. Her er det to ting å ta hensyn til; avstanden mellom øynene og hvor dypt de ligger. Avstanden mellom øynene (øvegropen) er avhengig av skallens form. Den vil variere i henhold til skallens bredde. Hvis øynene står for langt fra hverandre vil uttrykket ikke bli riktig og heller ikke gi det ønskede blikket, som viser den japanske hundens sterke personlighet. På den annen side; hvis øynene sitter for tett sammen vil uttrykket bli for skarpt.

At øynene er plassert i riktig dybde i skallen er også viktig. Hvis øynene står for langt ute vil de virke utstående og sannsynligvis vil øyeåpningen da virke rund. Dette kalles for "kuleøyne".

Hr. Watanabe sier at hunder med utstående øyner får et uedelt uttrykk, som ikke uttrykker det mot og den ro som er ønsket i h.t. standarden. Han mener også at disse hundene ofte hører til den mer bråkete (urolige, bjeffende) typen.

Hvordan kan vi eksakt definere om øynene er dypliggende eller grunne ?

Øyets ytterste kant skal ideelt sett være på samme plan som skallebenet som omgir øyet. Hvis øyet går utenfor regnes det som utstående og i motsatt fall, om det ligger dypere er det for dyptliggende. Vi må alltid huske på at det er øyeneens uttrykk som teller mest når vi skal bedømme hvorvidt en hund har korrekte øyne eller ikke.

Andre ting som kan ha betydning for uttrykket er "pelsen" rundt øynene, hundens generelle kondisjon og musklene i hodet.

Da Shibaens øyne er relativt større i forhold til hele hodet enn hos f.eks. de større variantene, er det spesielt viktig i bedømmelsen å slå ned på for store og runde øyne.

DEL III: ØYNEENES FARGER.

Når vi snakker om øyeneens farger er det egentlig fargen på iris vi mener. Standarden sier at iris skal være mørk rødbrun. Hr. Watanabe sier at denne definisjonen i seg selv ikke hjelper oss så meget fordi selv om vi her får beskrevet en spesiell farge som idealet, sier standarden ingenting om hvordan vi skal bedømme de hundene som ikke har den ønskede øyenfargen.

For å bedømme dette riktig må vi forstå de fire punktene som viser oss hvordan vi skal bedømme fargen på iris.

(Disse står spesifisert i dommerforklaringen, som i sin helhet er inntatt i et tidligere nummer av Shiba-Nytt).

Men før vi går nærmere inn på disse punktene, skal vi se litt nærmere på den delen av øyet som er synlig.

Diagram 4 viser "medama" (pupill + iris). Her ser vi fire områder, hvor nr. 1 viser pupillen.

Hr. Watanabe sier at denne alltid vil være sort (mørk). Iris kan deles i tre forskjellige fargefelter; det innerste, det midterste og det ytterste felt. Den innerste ringen (2) er smal og vanligvis mørkbrun med sorte flekker.

Den ytterste ringen (4) er også smal og av samme farge som den innerste. Den største ringen er den midterste (3) og denne kan ha forskjellige farger.

Hr. Watanabe sier at fargen er avhengig av hvor mange pigment-korn (melaniner) som er tilstede. Disse fargekornene er alltid brune. Fargen, som viser seg i iris kommer av hvor stor mengde

fargekorn som er tilstede. Den mørke rødbrune fargen fremkommer når det er rikelig med fargekorn og når disse er jevnt fordelt.

Når antallet fargekorn er maksimalt tett, vil dette gi en mørk rødbrun farge med et snev av sort (mørk druefarget). Når mengden fargekorn er mindre vil fargen bli lysere brun eller lys gul. Når fargetettheten er ekstremt liten og kornstørrelsen dertil liten, vil fargen bli grå eller lysblå.

Fargen på iris er viktig, ikke bare ut fra estetisk synspunkt, men også for å kunne fastslå om hunden har det rette uttrykket.

Når øynene er mørk rødbrune, og det er harmoni mellom pupillen og fargen på iris, gir dette hunden et rolig helhetsinntrykk. Når fargen på iris er lys vil den stå i kontrast til pupillen, og gi hunden et ubehagelig (stikkende) blick og et flakkende fuglelignende uttrykk.

Hr. Watanabe kommenterer så de 4 punktene, som vi må ta hensyn til når vi skal bedømme øyenfargen. Disse punktene står som tidligere nevnt i dommerveiledningen til standarden og er som følger:

(1) Mørk rødbrune øyne

Dette er den ideelle fargen som er nevnt i standarden. Her sees pupillen og iris (innerste, midterste og ytre ring), som **en** mørk farge. Den midterste ringen er ikke identisk med pupillen (som alltid er sort), men fargen på iris er så mørk at hele øyets farge gir et jevnt utseende.

(2) Rødbrune øyne.

Når fargen på den midterste ringen i iris er **en tanke** lysere, men allikevel rødbrun, er dette akseptabelt. Hvis vi under bedømmelse har to hunder som ellers er like gode, vil den hunden som har mørk rødbrune øyne vinne fremfor hunden med rødbrune øyne. Ellers vil en hund med rødbrune øyne ikke bli trukket for dette. Rødbrune øyne kan sjeldnes fra mørk rødbrune ved at det vil være større forskjell mellom fargen på pupillen og fargen på iris. Selv om fargen på iris er noe avvikende er ikke avviket så stort at det oppstår en klar linje mellom pupillen og iris.

(3) Lysebrune eller gule øyne.

Dette er begge øyenfarger som er alvorlige feil hos en Shiba. Disse fargene fremkommer som sagt tidligere ved et mindre antall pigmentkorn. For å kunne bedømme om fargen er for lys til å kunne godkjennes, må vi ta følgende i betraktning:

Når fargen på iris er så lys at den står i klar kontrast til pupillen og gir et blick som hos en okse, vil dette være en alvorlig feil. Hvis fargen derimot bare er en anelse lysere enn pupillen og med den rødbrune fargen i den midterste ringen av iris uten å gi uttrykk av "okseøyne", vil den gå inn under kategori 2 ovenfor, og er da akseptabel.

(4) Lysegule, grå eller lyseblå øyner.

Disse fargene forekommer svært sjelden hos en Shiba, men må allikevel nevnes.

De er alle en meget alvorlig feil.

DEL IV: ØYNE NES UTTRYKK

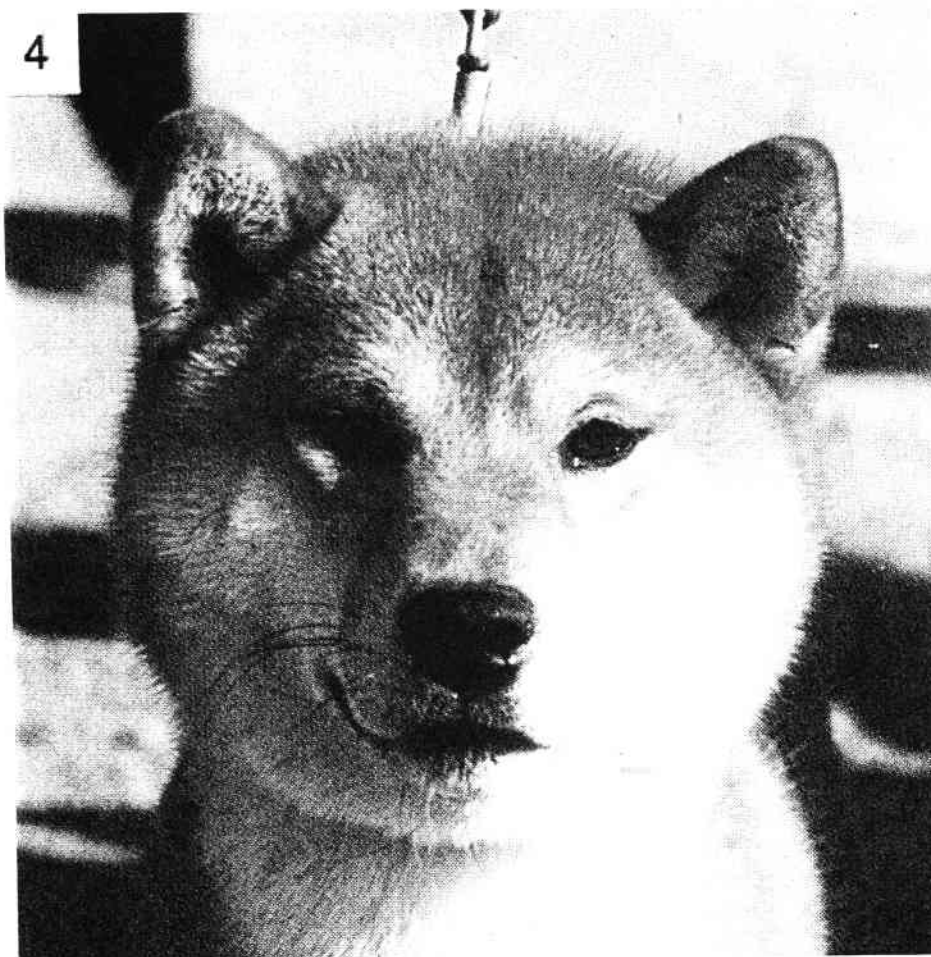
Hr. Watanabe sier at øyenes uttrykk reflekterer hundens sanne natur. Som eksempel på hvordan øynene kan uttrykke følelser, sier han at hos mennesket blir f.eks. glede uttrykt ved at vi kniper øynene sammen, ekstase ved at øynene blir blanke, forbauselse ved at vi får oppspilte, runde øyne og sorg ved tårefylte øyne. I tillegg har vi sinne, som vises ved "skarpe" øyne og bevende øyelokk.

Like meget som ord avspeiler øynene vår sinnstemning og våre skiftende følelser.

Hos hunden er øynene også svært uttrykksfulle. Dette er en av grunnene til at hunden er så tett knyttet til mennesket, sier han.

Hos den japanske hunden skal øynene uttrykke hundens karakteristiske temperament sammenfattet i de tre ordene "Kan-i" (djervhet), "Ryosei" (godt lynne/natur) og "Sobuko" (naturlig væremåte).

Dårlig temperament vil vise seg ved at øynene beveger seg rastløst fra side til side, eller at hunden viser hviten i øyet. Dette indikerer en hund som er mistenksom og vikende, noe som ikke er korrekt hos den japanske hunden.

Fotoet over (nr.4) viser et Shiba hode med det rette uttrykket, slik den japanske raseklubben (Nippo) mener at idealet bør være.

*AVLSMÅL
AV
CHRISTEN LANG*

Deler av denne artikkelen ble opprinnelig skrevet som et innlegg til det svenske bladet "Shibaen". Undertegnede ble på årets generalforsamling i Shiba-No-Kai (den svenske raseklubben), innvalgt som nytt medlem av avlsrådet.

Avlsrådmedlemmene ble av generalforsamlingen oppfordret til å komme med synspunkter på avl og retningslinjer for avlsråd. Dette er foranledningen til artikkelen, som er ment som et debatt-innlegg. Derfor tar jeg først og fremst for meg situasjonen i Sverige. Men i Norge har vi vel endel av de samme problemene. I alle fall er dette viktig stoff, som jeg mener de norske oppdretterne også vil ha nytte av.

I Norge har vi pr. idag 77 shiba.

Stammen bygger på svenske importere, men vi har også noen importere fra England og Australia. Den norske stammen er liten og kvaliteten er ujevn.

Interessen for Shiba er økende. Det er viktig at de som ønsker å delta i oppbygningen av rasen setter seg grundig inn i standarden, og at vi alle streber etter å avle frem så rasetypiske og sunne hunder som mulig.

Gjennom Shiba-nytt prøver vi å formidle kunnskap om hvordan japanerne selv ønsker at rasen skal være. Vi er takknemlig for at vi har fått tillatelse fra Susan Houser (USA), til å bringe videre hennes oversettelse av den japanske standarden med kommentarer.

Når vi idag ser på rasen utenfor Japan, vil vi se en rekke forskjellige typer. Dette er naturlig når vi ser på rasens historie. Når japanerne startet gjenoppbyggingen av rasen (ca. 1930), brukte de hunder fra forskjellige distrikter i Japan. Disse hundene skilte seg noe fra hverandre i type. Shiba'en fra Mino-distriktet f.eks. hadde den karakteristiske dype rødfargen, som senere er blitt idealet.

I Japan har raseklubben; Nihon Ken Hozonkai (Nippo), gjennom et bevisst utvalg av avlsdyr og med et klart avlsmål for øyet, klart å få frem en stort sett enhetlig type. Men rasen er meget stor i Japan, så det er selvfølgelig endel variasjoner i type også der.

Det er den japanske typen som må være idealet også for vårt avlsarbeide. Vi har en japansk hund, og det er ikke opp til oss å forandre den. Da skulle vi heller velge en annen rase.

Alle som har tenkt å drive avl av Shiba er pliktig til å sette seg inn i hvordan hunden ser ut i sitt hjemland. Vi må ikke fristes til å tro at våre egne hunder er de riktige, dersom de avviker fra normen i Japan. Idealet må være å avle frem en hund, som kan hevde seg på nivå med de beste i rasens hjemland.

Fotoene, som illustrere denne artikkelen viser hvordan spesialklubben (Nippo) ønsker at en ideell Shiba skal se ut. Kort sammenfattet er det en middels kraftig bygget hund. Hverken tung eller lavbent, men heller ikke med spinkel benstamme. Hodet skal ha gode kinn. Kjønnspreg og uttrykk er meget viktig. Den ønskede pelsstruktur er relativt stri med god underull og hverken "fluffy" (langhåret) eller kort og bløt.

Fargen skal for de røde være dyp rødbrun. Hvite hunder er ikke ønskelig.

På de neste sidene tar jeg for meg endel av de problemene jeg mener vi har i rasen i dag. Jeg nevner noen punkter som jeg synes vi bør prøve å forbedre.

Når grensene til Europa åpnes vil dette forhåpentligvis virke positivt for avlen av Shiba i Norge og Sverige. Vi vil da få tilgang på nytt blod, noe vi trenger.

Noen tanker om dagens avlssituasjon for Shiba i Sverige.

Det er blitt importert 25 Shiba til Sverige fra Japan, siden de første kom til landet i 1972 og frem til 1992. Kennel Manløten har vært enerådende innen rasen frem til 1985. Rasens antall er idag ca. 200 hunder.

Jeg nevner de mest brukte hannhundene (importer) med ca. antall avkom i parentes:

Benitama of Yoshikensow (46)
Takeichimaru of Shinshu Takeisow (22)
Benikatsura of Dairy Farm (28)
Nadaka Kurotaka of Fujimine Kensha (25)
Fujiyamato of Hatano Kenko (29)
Jyohhou of Dairy Farm (20)

Disse hundene har et relativt stort antall avkom i forhold til rasens totale antall. Dette skaper et snevert genemateriale i rasen, og vanskeliggjør den videre avlen. Når de fleste svenske Shiba har en eller flere av de ovennevnte hunder i sin anetavle, sier det seg selv at det blir problemer med å kombinere dem i fremtiden. Det er derfor et stort behov for nytt blod.

Noen av de problemene som finnes i den svenske Shiba-stammen, er etter min mening:

TEMPERAMENT

En Shiba er en stolt hund, som kan tillate seg å være **noe** reservert overfor fremmede. Jeg synes imidlertid at vi idag ser for mange hunder som er sky, og noen som til og med er aggressive. De vil ganske enkelt ikke la seg håndtere. Dette er en alvorlig feil, som får store konsekvenser for rasens renommé.

En Shiba med et godt temperament vil alltid - uansett hundens utseende - være en god reklame for rasen. Å avle frem hunder med godt temperament vil derfor, etter min mening, være det aller viktigste avslmålet ved siden av sunne hunder av den rette typen.

TYPE

I Japan legges det meget stor vekt på hundens kjønnspreget. Dette må vi legge oss på minne. En hannhund skal ha et utpreget maskulint uttrykk, og en tisper skal være feminin. Når det gjelder typen vil vi aldri på en japansk utstilling se hunder som er lavbente eller med korte snuter. Dette ser vi på en del hunder i Sverige idag.

PELS OG FARGER

På en japansk utstilling arrangert av Nippo, kan det være mellom 600 til 1000 hunder utstilt. 90% av disse er røde. Det vil si en dyp rød farge. Man ser ikke lysebune hunder eller nærmest cremfargede hunder, som vi ofte ser i Sverige. Hvite hunder blir aldri stilt ut i Japan.

En korrekt black & tan, skal ha klart markerte rødbrune flekker over øynene. (På japansk kalt "dobbbelt øyne"). De skal hverken være for mørk (sort) i hodet (tegnet), eller for utflytende. Urajo, dvs. de cremhvite tegningene på siden av snuten, på kinnene, i brystet og under buken, skal være akkurat make på alle tre fargevariantene.

Den viltfargede skal ha en dyp rød underpels med sorte hårspisser over det hele, bortsett fra de cremhvite feltene og bena, som skal være røde.

Pelsstrukturen er utstående og relativt stri. Ikke kort eller bløt, som vi ser på noen av de svenske hundene.

TENNER OG BITT

Generelt finnes det tannproblemer i alle de linjene som finnes i Sverige i dag. Det mest vanlige er underbitt og tannmangel. Dette finner vi i de fleste andre land også. Det er kun i Japan at det finnes et så stort antall hunder at man har hatt anledning til å foreta et strengt utvalg på bitt/tannfeil. Dette har lyktes, og i dag er det realtvt lite tannfeil på de utstilte Shibene der. Men det finnes!

(Resten av verdens Shiba kommer jo alle opprinnelig fra japanske importere - genene for bittfeil kommer altså opprinnelig fra japanske hunder).

SYKDOMMER

I Japan har det ikke vært vanlig å røntgenundersøke eller øyenlyse hunder. Derfor vet vi lite om hvilken arvelige defekter som ligger bak importene. (En viktig grunn til ikke å drive matadoravl). Shiba er kjent som en stort sett robust og sunn rase, så la oss bevare den slik. Vi vet at det finnes hofteledds dysplasi, kneleddsfeil og katarakt. Dette er problemer som også finnes i andre raser, og som vi må ta alvorlig og prøve å bekjempe.

Omfanget vet vi lite om. Såvidt jeg vet finnes det ingen statistikk over arvelige lidelser hos de svenske shibaene.

KONKLUSJON

AVLSMÅL: Å avle frem **mentalt stabile** hunder, som er **sunne** og av **den riktige japanske typen**.

TING JEG MENER KAN FORBEDRES:

Temperament.

Pelskvalitet og en bedre (dyprød) farge hos de røde hundene.

Typen

Tannmangel/bittfeil.

Arvelige sykdommer

Avlsrådets retningslinjer må utarbeides på bakgrunn av dette.

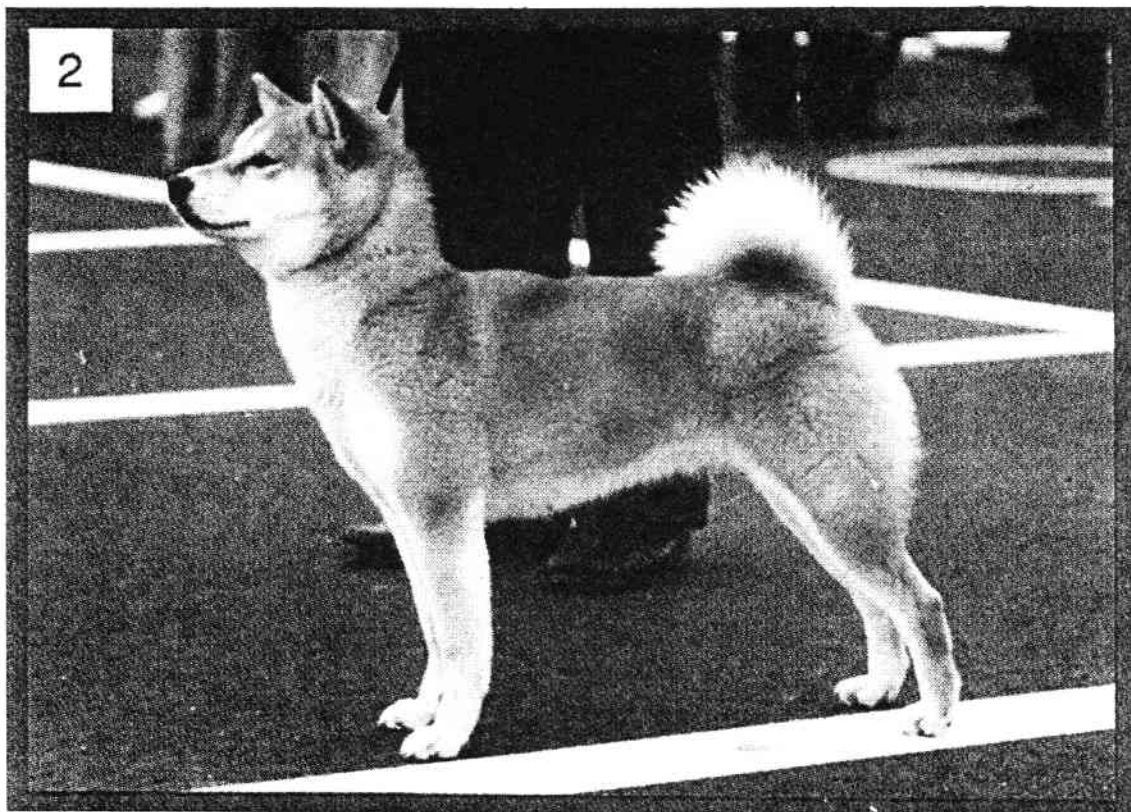

Foto over (nr.2) viser idealtypen (tispe), slik den japanske raseklubben Nippo ønsker at vi skal ha som mål i vårt avlsarbeide.

**DEBUTANT I AGILITY
AV
HARALD SCHJELDERUP**

Siden jeg har kastet meg ut på dypt vann (Agility) med en Shiba inu, sender jeg noen ord for å fortelle litt om hvordan det er å drive Agility med min Shiba; Vabråtens Aka Daimyo - kalt "Myo".

Jeg har trent Agility siden august i fjor i Oslo og omegn Dressurklubb, og det ser ut til at spensten og livligheten til Shiba'en passer fint til dette. Hvis man da bare klarer å kontrollere hunden.

Lørdag kveld; siste trening før debuten i Sandefjord, er nettopp ferdig. Bare sorgen i første treningsrunde, skrik og skrål, dårlig kontakt, vegringer, feil hinder! Myo stikker av, og jeg husker ikke banen. Alt som kan gå galt fikk jeg utprøvet på en gang.

Men det sies at en dårlig generalprøve gir en god premiere.

Andre forsøk gikk brukbart. Det er bare det at en får bare en mulighet i Agility. Fikk trøst av andre i klubben, som sa at da går det sikkert bra i lagkonkurransen.

Vel, vi får se i morgen, tenker jeg. Foreløpig ingen sommerfugler i magen. Men de kommer nok. Håper bare vi ikke forsover oss.

Søndag morgen; klokken er 06.00 (midt på natta, spør du meg). Kaffekoking og lett stress. Nå er vi i gang. Etter vel halvannen time er vi fremme i Sandefjord og finner lett frem til stedet der "slaget" skal stå.

Så er det på tide å komme i gang med forberedelsene. Jeg hadde hørt at det er nødvendig med kontakt med hunden, så det ble noen runder med godbiter for å vekke interessen hos "krapylet". Responsen var sånn passe. Godbitene gikk ned på høykant, mens jeg ikke var like interessant. Får håpe det holder...

Dagens dommer kalte lett stressede deltagere inn til banegjennomgang.

Her skulle ingenting overlates til tilfeldighetene. Oppmerksomheten ble rettet mot mulige feller, og vurdering av hvordan det var best å komme gjennom uten for store problemer.

Det var endel hinder som sto farlig tett, skulle det vise seg.

Banen satt i hukommelsen, og jeg var klar til start. Men hvordan var det med Myo ?

Flere godbiter og forsøk på å få oppmerksomhet. Nå fikk det bære eller briste.

Det var da pussig at så mange andre ble disket! Den andre Shiba'en (Vabråtens Dai Ichi) gjorde innbitte forsøk på å komme over vanngraven. Men akk; til slutt var det bare for dommeren å blåse i fløyta. Så er det min tur !

Starten går og Myo passerer det første hinderet i fin stil. Lyktestolpen vi må passere er derimot skummel. Det kan jo hende at en hannhund som Myo får lyst til å bruke den til annet enn belysning ?

Men gudskjelov, vi passerer mot det andre hinderet som er et høydehinder.

- NEI Myo ! Ikke BORDET! HØYDEHINDERET! hvisker jeg. MYO, IKKE BORDET!.....

Etter tre sekunder kommer sannhetens øyeblikk. Myo hopper opp på bordet, som står ved siden av det hindret vi opprinnelig skulle ha passert. Jeg fikk dessverre oppleve det jeg tidligere har sett på som en av de komiske sidene ved Agility; 30 mil reise og tre sekunder i ringen. (Timeprisen bør man ikke forsøke å regne på engang. Det er som med rypejakt ; det er sausen som er god.)

Da var det godt å være en del av majoriteten. Bare 6 av ialt 16 kom gjennom, og av disse var bare 4 feilfri og under standardtiden.

Humøret holdt seg merkelig godt. Men 3 sekunder, da!

Kanskje spådommen om at det kom til å gå bedre i lagkonkurransen skulle slå til, likevel? Det kunne umulig gå verre, så håpet var lysegrønt.

Humøret til Myo var imidlertid upåklagelig. Og da lagkonkurransen nærmet seg tok jeg en liten test på kontakten. Tja, slett ikke verst.

Nå så han på meg i flere sekunder av gangen. Håpet vokste.

Min tur kom og vi satte av gårde i fin stil. Ett hinder; hjulet, bommen, ja, nå var det andre boller. Innerst i ryggraden satt dommerens formaning om at det - i motsetning til nybegynnerklassen - ikke var lov for føreren å passere hinderet.

Vi kom opp mot en vrien kombinasjon med ett høydehinder og en tunnel. Her er det best å holde seg i nærheten av MYO slik at han ikke løper inn i feil ende av tunnelen, tenker jeg.

Ooops, litt for langt frem mot hinderet. JEG hopper over sammen med Myo...

I samme sekund kom jeg på dommerens formaning! Flause! Disk igjen! "Fortsett", roper noen fra sidelinja. Men for sent. 1/1000 sekund med uoppmerksomhet mot Myo, så stikker han elegant inn i feil ende av tunnelen.

NÅ blir jeg disket! Ikke som jeg selv hadde trodd da jeg hoppet over hinderet. Dommeren viste forståelse. Kom til og med bort til meg med reglene etterpå, og viste meg at man får feil - ikke disk - når føreren passerer et hinder.

Moro var det lell. Jeg forbedret vår personlige rekord fra 3 til 30 sekunder. Så bare det var jo litt av en forbedring.

Vel, jeg kan godt unnvær personlige rekorder på 30 sekunder. Men slik er det i dette gamet, har jeg forstått.

Topp opplevelse og hyggelige mennesker overalt. Det tyder ikke på at det er en samling "tapere" på slike utstillinger, selv om de fleste faktisk blir disket.

Nå er det bare å forberede stevnet på Eidsvoll. I et ubetenktsomt øyeblikk har jeg meldt meg på der også.

Så da skal vi nok, kanskje.....?

Etter suksessen i Sandefjord, og med Eidsvoll i sikte til helgen, var det bare å trene videre i håp om bedre resultat.

Agility-treningen på tirsdag startet sånn passe bra, men snart var stresset og maset der igjen. Etter noen kommentarer fra treneren, fikk jeg roet meg ned slik at resten av treningen gikk brukbart.

- Hopp på plass! Hopp på plass, Myo, kommanderte jeg.

Håpet er lysegrønt, sies det. For meg er håpet en liten sesam-farget knott som ved passende anledninger lystrer når jeg roper Myo.

Litt grunnleggende lydighetstrening skal være bra. Så for å spe på litt, stilte vi opp på trening om torsdagen.

Det er greit å være trøst for andre, men når trøsten består av at "JEG er i hvert fall bedre enn den lille revelignende masekråka", kan det bli litt deprimerende.

Vi får i det minste håpe at noe av treningen bidro til å vedlikeholde minimumskravet til lydighet.

*Så fikk vi se hva Eidsvoll ville bringe av gleder og sorger.
(Hvis vi bare hadde sluppet å stå opp til slike ukristelige tider...!)*

*Det er søndag morgen; vekkerklokka ringer og den er halv seks!
Kaffe- kaffe-kaffe- kaffe, en trøtt hundeeier våkner gradvis til live - hunden sover fortsatt!
Så får vi altså forsøke noe nytt; en skikkelig luftetur før avreise. Idag virker det i det minste som om Myo er mer interessert i sin eier enn sist. Håpet var der.
Turen opp til Eidsvoll gikk i en fei, så vi var ute i god tid. Vi slo oss ned ringside og not morgensolen, og mer kaffe .*

Idag skulle vi starte som nr. 2 , bare en deltaker var for oss. Banen kom på plass og så kurant ut fra sidelinja. Nå er vi i gang igjen. Oppvarming med Myo, banegjennomgang, og så var det bare å vente på starten.

Litt nervøs på startstreken. En hund bak oss vakte Myos store interesse. Men vi skulle jo i motsatt retning.

*Nå er det vår tur. Kom da, Myo. Slik, ja. Oops, jeg berører hinder nr. to - en mur. 5 poeng!
Så bommen. Bra! Inn i slalåmen. 1 feil på slutten. 5 poeng til. Vi fortsetter.*

Resten av banen går uten større problemer. Hurra!

Hvilken rus. Fullfort uten å bli disket! Målet er nådd! Vi har klart det!

(Ganske sprøtt, egentlig, å få rus bare fordi man har fått hunden sin til å hoppe over noen hinder.)

*Etter en stund kommer det opp resultatliste, og da... Jeg har kommet på 4 plass!!!
Dette må være feil, kanskje det ikke er lagt til for overskridelse av standardtiden ??
Men kontrollregning og vantrøhet hjelper ikke. Dommeren har lagt til 5 sekunder på standartiden og dermed ble det bare 10 feilpoeng. Snakk om revansj fra Sandefjord.
Denne dagen kan jeg leve lenge på. Tenk seg til; for bare ett år tilbake sprang oppgitte instruktører og fortvilte hundeeiere etter Myo for å forsøke å gi ham en dose lydighetstrening!
"Dessverre" skal jeg også delta på et stevne i Drammen, så da får vi nok muligheten til å returnere den gamle, trygge følelsen av at det helst vil gå galt.
Men inntil da skal jeg gå rundt og innbille meg at dette skal jeg gjenta så fort som mulig.
Men nå er jeg ikke lenger debutant, så det blir nok en helt annen historie.*

Og så var det lydighet, da!

Som medlem av en dressurklubb, og deltager på lydighetstrening stort sett hver torsdag, var det vel ikke til å unngå at det ble påmelding til lydighetsstevne. Seansen skulle finne sted på Akita-dagen.

*Forspillet begynte allerede på siste trening, hvor Myo ikke ville vise tennene sine. (SUKK!)
Vel vel, det var ikke annet å gjøre enn å håpe på bedre oppførsel på utstillingen.*

*Men nei, du, på eksteriørutstillingen ble det 0 poeng og ut av ringen. Første stikk til Myo!
Det kunne umulig bli verre enn dette, så vi stilte fortrostringsfullt opp tidlig på mandag morgen, med nye håp og festbunaden på (OODK-dressen).*

Da dommeren kom frem til oss for å granske tenner, sa jeg som sant var at dette kunne bli spennende siden Myo helst ville ha tennene for seg selv.

Dommeren viste stor forståelse og tok seg god tid, så til slutt fikk vi en femmer og smøg oss så vidt gjennom nåløyet.

*Det er ikke stort som skal til av oppmuntring, så jeg tok imot og takket for poengene vi fikk.
På sidelinja var supporterklubben fra ODDK (som besto av fire personer) i full gang med "bølgen" for å oppmuntre meg og Myo.*

Selve konkurransen ellers ble ikke mye å skrive om, men det var to lyspunkter: tennene ble vist frem og Myo stakk ikke av! (Bare nesten!)

En erfaring og 59 poeng rikere, forlot vi ringen med hilsener fra dommeren om at innsatsen fra føreren var "hederlig", selv om ikke resultatet skulle tyde på dette. Jeg vet i hvert fall at Myo var beste Shiba hannhund i lydighet.

Dersom noen har lyst til å forsøke å slå rekorden vår, så bare sett i gang.

Jeg trodde at dette vel var det dårligste resultat oppnådd i norgeshistoren. Men i følge andre medlemmer i klubben må jeg nok nøye meg med klubbrekord.

Så dersom det er andre som er redd for å prøve seg av frykt for å dumme seg ut, så vær ikke det. Det hele er helt ufarlig. Hverken dommeren eller tilskuerne biter eller kaster råtne tomater. Er man nybegynner så ER man nybegynner.

Hilsen

Myo og Harald

*På vei ut av tunnelen med
"Vabråtens Aka Dai Myo" og
"Vabråtens Dai Ichi".*

*"Vabråtens Aka Dai Myo"
i full konsentrasjon
på bommen!*

PÅ HAREJAKT I DEN SVENSKKE SKJÆRGÅRDEN

*Av
CHRISTEN LANG*

SHIBA-nytt har besøkt Ove Adler en forsommerkveld i mai i Gustavsberg, utenfor Stockholm.

Lyder navnet Gustavsberg kjent ?

Det er kanskje ikke så rart, da Gustavsbergs porselensfabrikk er viden kjent. Kanskje først og fremst for sin produksjon av sanitærutstyr, men de har også lang tradisjon i produksjon av serviser og pynteting. Fabrikken har eget visnings./salgsrom og et lite museum - og er vel verdt et besøk dersom du er på de kanter.

Tilbake til Ove, som nylig har flyttet inn i et koselig lite hus som tidligere var arbeiderbolig for fabrikken. Her bor han sammen med sin vel 3 år gamle Shiba; "Manløtens Hokori", som går under navnet "Akiro".

Ove forteller at han alltid har vært interessert i jakt, og at han liker spisskunder meget godt. Han har tidligere hatt Finsk spets, som han har jaktet skogsfugl med i Nord-Sverige. Han synes Shibaens rolige lynne og det at den bjeffer lite er en stor fordel. "Akiro" har helt siden den var hvalp likt seg godt utendørs. Ove forteller at den sover ute store deler av året, og at den bare kommer inn om kvelden eller dersom været er for ille.

Ove bruker "Akiro" til harejakt. Det er mye hare og endel villkaniner på de mange små øyene i skjærgården utenfor Gustavsberg, hvor Ove jakter sammen med sine kamerater. Jakten foregår på den måten at "Akiro" blir sluppet. Den leter så frem haren og "støter" (dvs. bringer haren ut i åpent lende), slik at Ove kan få skudd på den. Når "Akiro" finner et ferskt harespore merker Ove dette på at hunden blir meget ivrig. Han jager hele tiden tyst og uten "los" (uten å bjeffe), og er meget hurtig og utholdende under forfølgelsen. "Akiro" tar seg lett frem gjennom det tette einerkrattet, og lar seg ikke stoppe hverken av myrer eller ulendt terreng.

Terrenget er stort sett åpent og med god oversikt for jegeren. Noe som er svært viktig ved denne type jakt.

Når haren er felt, rister "Akiro" den og slenger den opp i luften. Men det er ikke problemer for Ove å få tak i byttet. Overfor Oves jaktkamerater vokter derimot "Akiro" på haren, og gir den kun fra seg til "sjefen".

fortsettes neste side.....

Ove er meget godt fornøyd med "Akiro" til denne form for jakt. Han er dyktig til å finne og jage byttet. Når børsa tas frem forstår han utmerket godt hva som skal skje, og blir ellevill.

Ellers forteller Ove at "Akiro" er en meget grei familiehund med et prima gemytt. Noe Shiba-nyttss utsendte kan skrive under på.

"AKIRO" og Ove i den svenske skjærgården.

DANSKE SHIBA PÅ UTSTILLING I DORTMUND 1993
VED
TORILL LINKHORST

Den 15. og 16. oktober i år var det utstilling i Dortmund, Tyskland. 15. oktober gjaldt det Bundessieger-show i Westfallenhallen. Det var 19 påmeldte shiba'er, hvorav 4 var dansk-eide. I championklassen for hanner oppnådde de 3 anmeldte danske champions "excellent".

Resultatene ble - Championklasse, hanner:

1. Desperado as aras an Uachtarain - Eier: Cornelis Koot, Holland
2. Wellshim Osamu at Vormund - Eier: Denis Palec, Frankrike
3. Kaissas Aka Kurai of Bonsai - Eier: Dora Harms, Danmark
4. Kaissas Aka Shiro of Bonsai - Eier: L. Sørensen og F. Lassen, Danmark

BIR og vinner av Bundessieger-tittelen ble:

DESPERADO AS ARAS AN UACHTARAIN

Tisper åpen klasse:

1. Reno Sakura Joshi Baika - Eier: L. Sørensen og F. Lassen, Danmark.
2. Benii kens Chugata - Eier: Wilhelm Pinne, Tyskland

Tispenes Bundessieger-tittel gikk til:

RENO SAKURA JOSHI BAIKA

Bundesjugendsieger-tittelen gikk til: (unghund-klasse)

BANII KENS DAIHOSHI - Eier: Doris Raue, Tyskland.

Den 16. oktober hadde så Japansk Kennel Club (JKC) arrangert en spesialutstilling for japanske raser i Europa.

Det var en utrolig flott utstilling japanerne hadde stablet på bena. Det var pyntet vakkert overalt med japanske dekorasjoner, bonsai trær osv. Dessuten var der forskjellige japanske boder, f.eks. en med japansk mat og drikke, og japansk musikk lød fra høytalerne i bakgrunnen.

Hver utstillingsring var også nydelig pyntet.

Til alle anmeldte shiba var det satt opp en flott bronse shiba-statue gitt av JKC.

Det var anmeldt 177 Akita, 48 Shiba, 2 japansk terrier, 4 Hokkaido Ken, 27 japansk spisshund og 42 japan chin.

Dommer for shibaene var Hr. Ikeuchi, Japan. Dommeren var nok ikke særlig gavmild med første-premiene, bare 19 "excellent" ble delt ut.

5 av de deltagende shibaer var danske og resultatene følger her:

Hannhund unghundklasse:

1. Mjærumhøgdas Qashi Go - Eier: Dora Harms, Danmark. (Oppdrettet i Norge av G.S. og E. Mjærum)

Tispe unghundklasse:

1. Benii kens Daihoshi - Eier: Doris Raue, Tyskland.

JKC- Europa- Unghundvinner ble: MJÆRUMHØGDAS QASHI GO.
CHAMPIONKLASSE HANNER:

1. Welshim Osamu at Vormund - Eier: Denis Palec, Frankrike
2. Desperado as aras an Uachtarain - Eier: Cornelis Koot, Holland.
3. Kaissas Aka Shiro of Bonsai - Eier: L.Sørensen og F.Lassen, Danmark.
4. Pomatsu of du loup Siberien - Eier: T.Linkhorst + F. Christiansen, Danmark.

ÅPEN KLASSE HANNER:

1. Vormund the Joker - Eier: Denis Palec, Frankrike
2. Brandeezi Holy Moses - Eier: J.Nijssen og N.Howard, Holland.
3. Makoto Arigato Shorai - Eier: Manon Grabjin, Holland.
4. Korotaka - Eier: Silvia Schneider, Tyskland.

EHRENKLASSE HANNER:

1. Manløtens Eiju Hiro - Eier: Doris Raue, Tyskland

CHAMPIONKLASSE TISPER:

1. Zamgetsu as aras an Uachtarain - Eier: Evert Verschoor, Holland.
2. Idefix as aras an Uachtarain - Eier: Cornelis Koot, Holland.

ÅPEN KLASSE TISPER:

1. Reno Sakura Joshi Baika - Eier: L.Sørensen og F.Lassen, Danmark.
2. Kiku - Eier: J. Röschke, Tyskland
3. Aisuru - Eier: Johan Grabijn, Holland
4. Benii kens Chugata - Eier: Wilhelm Pinne, Tyskland

***BIR og vinner af japansk certifikat og tittelen JKC-EUROPA WINNER ble:
MANLØTENS EIYU HIRO - Eier: DORIS RAUE, Tyskland.***

***BIM og vinner av japansk certifikat og tittelen JKC-Europa Winner ble:
RENO SAKURA JOSHI BAIKA - Eier: L.Sørensen og F.Lassen, Danmark.***

Det vanket rosetter fra JKC til vinnerne i de forskjellige klasser. BIR og BIM fikk en meget stor og flott pokal hver, certifikatene og en spesiell æres-gave blir sendt fra Japan direkte til eierne. Det to vinnerne, deres eiere og Hr. Ikeuchi stilte opp til fotografering etter utstillingen. Det tok meget lang tid, og det var nærmest umulig å komme til på ringside for å ta egne bilder av vinnerne på grunn av trengselen.

Blitsene lynte, og det var et meget flott syn og en helt spesiell stemning.

Vi dansker gledet oss meget sammen med Lene og Flemming over den flotte plasseringen som "Baika" oppnådde på denne første spesial utstilling for japanske raser i Europa.

De på sin side gledet seg til å komme hjem for å ringe til "Baikas" amerikanske oppdrettere for å overbringe den glade nyhet.

Takk til JKC for en særdeles flott og vellykket utstilling.

Torill Linkhorst, Danmark

*JKC UTSTILLING I DORTMUND, TYSKLAND
16. OKTOBER 1993*

BIR: MANLØTENS EIYU HIRO

BIM: RENO SAKURA JOSHI BAIKA

SHIBA SPESIALUTSTILLING 1993

ved
Christen Lang

Spesialutstillingen for Shiba er blitt en tradisjon. Den 3. i rekken ble avholdt på Heimdal like utenfor Trondheim den 30.mai, med Håvard Røkke som dommer.

Også i år i samarbeide med Norsk Akita Klubb, som sto for den tekniske gjennomføringen av utstillingen.

Øysand Camping var et vel egnet sted med godt utstyrte hytter og egen butikk. Ringen var stor og fin, og når været også ble bra ble det en meget vellykket utstilling.

Det ble arrangert felles grillfest om lørdagskvelden for alle deltagerne.

Bare synd at så få Shiba var med i år - kun ni hunder var påmeldt.

BIR og vinner av Shiba'ens Venners premie til BIR og beste norskoppdrettede hund, samt vinner av Shiba-trofeet:

EIYU SHISHI GASHIRA AV ENERHAUGEN

Eier: Marianne Kolberg.

2 BHK CK

MANLØTENS IKIOI

Eier: Kari Løken

BIM og vinner av Shiba'ens Venners premie til BIM :

ERAI IMOTO AV ENERHAUGEN

Eier: Christen Lang/Gunvor Øyerhavn

2 BTK CK

GLENDALIN AYAKO SAN

Eier: Christen Lang

3 BTK CK

VABRÅTENS DAI-ICHI

Eier: Venke & Preben Henning

ØVRIGE UTSTILLINGSRESULTATER SIDEN SIST

Norske Shiba har hatt stor fremgang på utstillinger hittil i år. Flere hunder har plassert seg meget bra i gruppen, som det vil fremgå av resultatene nedenfor.

For første gang har vi også fått en Shiba med på "Bamse-listen" (NKK's liste over landets mest premierte hunder). Dette er den australske importen "GLEN DALIN BURANDE", som ble 2BIS på NKK's internasjonale utstilling i Bergen og 2BIG på NKK int. utstilling i Tønsberg. (Foto av "Burande" finner du på forsiden av dette nummer).

KONGSBERG, NKK 28.2.93 - Dommer : T.Thorn (GB)

BIR - 1BHK - CACIB - MANLØTENS IKIOI Eier: Kari Løken

TRONDHEIM, NRK 20.3.93 - Dommer: R. Hubenthal (N)

BIR - 1BTK - CERT - GEISHA AV ENERHAUGEN Eier: Gunnar Grønbech
2BTK - CK - GLEN DALIN KOHKAKU SAN Eier: Marianne Kolberg

STAVANGER, SRHK 4.4.93 - Dommer: Geir Nordahl Pedersen (N)

BIR - 1BHK - CERT - KISKAS JACK DANIELS Eier: Grethe Sofie & Eivind Mjærum

BERGEN, NKK 17.4.93 - Dommer: C.J. Adlercreutz (S)

BIR - BIG - **2BIS** - GLEN DALIN BURANDE Eier: Lang/
1BHK - CERT Ljosnes/Kvittingen
BIM - 1BTK - CERT - FUJIHIME AV ENERHAUGEN Eier: Lang/Hauge

HØNEFOSS, NPK 24.4.93 - Dommer: Ralf Campbell (N)

BIR - 1BHK - CERT - KISKAS JACK DANIELS Eier: Grethe Sofie & Eivind Mjærum

TRONDHEIM, NKK 8.5.93 - Dommer: Elina Tan (NL)

BIR - **4BIG** - 1BHK - CERT - EIYU SHISHI GASHIRA Eier: Marianne Kolberg
AV ENERHAUGEN
2BHK - CK - GLEN DALIN BURANDE Eier: Lang/
Ljosnes-Kvittingen

OSLO, NKK 6.6.93 - Dommer: E. Tuominen (SF)

BIR - 1BHK - CACIB - AKA MATSU AV ENERHAUGEN Eier: Christina Nyborg
BIM - 1BTK - CERT - CACIB - VABRÅTENS DAI-ICHI Eier: Venke & Preben Henning

NES, NHK 19.6.93 - Dommer: Bo Lundstrøm (S)

BIR - **1BIG** - 1BTK - CERT - MAURAINÉ AKERIA AT RIMOR Eier: Grethe Sofie & Eivind Mjærum

<u>KRISTIANSAND, NKK 26.6.93</u> BIR - 4BIG - 1BTK - CERT	- Dommer: P.E. Wallin (S) MAURAINÉ AKERIA AT RIMOR	Eier: Grethe Sofie & Eivind Mjærum
<u>BODØ, SHK 3.7.93</u> BIR - 1BTK - CERT	- Dommer: Ralf Campbell (N) GEISHA AV ENERHAUGEN	Eier: Gunnar Grønbech
<u>BODØ, NKK 4.7.93</u> BIR - 1BHK - CERT	- Dommer: Bo Lundstrøm (S) EIYU SHISHI GASHIRA AV ENERHAUGEN	Eier: Marianne Kolberg
<u>MOIRANA, NSHK 31.7.93</u> BIR - 1 BHK - CERT	- Dommer: Marlo Hjærnquist (S) EIYU SHISHI GASHIRA AV ENERHAUGEN	Eier: Marianne Kolberg
BIM - 1 BTK - CERT	GEISHA AV ENERHAUGEN	Eier: Gunnar Grønbech
<u>EVENSKJER, EOH 7.8.93</u> BIR - 1BHK - CERT	- Dommer: Per Svarstad (S) EIYU SHISHI GASHIRA AV ENERHAUGEN	Eier: Marianne Kolberg
<u>NESBYEN, HHK 8.8.93</u> BIR - 1BTK - CK	- Dommer: Marlo Hjærnquist (S) MAURAINÉ AKERIA AT RIMOR	Eier: Grethe Sofie & Eivind Mjærum
<u>STAVANGER, NKK 12.9.93</u> BIR - 1BHK - CERT 2BHK - CK	- Dommer: K.E. Gunnarsson (S) KLEIVANES FU-NI AKA HACHI GLEN DALIN BURANDE	Eier: Toni Langhelle Eier: Lang/ Ljosnes/Kvittingen
<u>BÆRUM, NLK 25.9.93</u> BIR - 1BTK - CERT	- Dommer: Eivind Mjærum (N) VABRÅTENS DAITAN	Eier: Margrethe Geicke
<u>BERGEN, BSBK 25.9.93</u> BIR - 3BIG - 1BHK - CERT	- Dommer: L.W. Wilberg (N) GLEN DALIN BURANDE	Eier: Lang/ Ljosnes/Kvittingen
<u>TØNSBERG, NKK 9.10.93</u> BIR - 2BIG - 1BHK - CERT - CACIB 2BHK - CK	- Dommer: Leif Lehman Jørgensen (DK) GLEN DALIN BURANDE MJÆRUMHØGDAS QOZO-GO	Eier: Lang/ Ljosnes/Kvittingen Eier: Marianne & Michael Wahl
BIM - 1BTK - CERT CACIB	ERAI IMOTO AV ENERHAUGEN	Eier: Lang/Øyerhavn
<u>TRONDHEIM, TTB 17.10.93</u> BIR - 1 BHK - CERT	- Dommer: A. Yrjöla (SF) EIYU SHISHI GASHIRA AV ENERHAUGEN	Eier: Marianne Kolberg

SJØLYST, NKK 4.12.93

BIR NORSK VINNER 93

1 BHK - CERT

2 BHK - CACIB

3 BHK - CK

BIM

2 BTK - CERT - CACIB

3 BTK - CK - Res. CACIB

- Dommer: H. Lektinen (SF)

MJÆRUMHØGDAS QOZO-GO

GLENDALIN BURANDE

N.S.CH. EIYU SHISHI GASHIRA
AV ENERHAUGEN

Int. N.S.CH.NV90

GLENDALIN AYAKO SAN

ERAI IMOTO

AV ENERHAUGEN

ERAI AKA SAN

AV ENERHAUGEN

Eier: Marianne &
Michael Wahl

Eier: Lang/
Ljosnes /Kvittingen

Eier: Marianne Kolberg

Eier: Christen Lang

Eier: Lang/Øyerhavn

Eier: Bris Wilseus
Dahlin

HEDERSPREMIE I OPPDRETTERKLASSE:

KENNEL ENERHAUGEN

Eier: Christen Lang

NYE CHAMPIONATER:

GLENDALIN AYAKO SAN -
har oppnådd tittelen Internasjonal Utstillingschampion.

Eier: Christen Lang

EIYU SHISHI GASHIRA
AV ENERHAUGEN
er blitt Norsk & Svensk Utstillingschampion.

Eier: Marianne Kolberg

ERAI IMOTO AV ENERHAUGEN
er blitt Norsk & Svensk Utstillingschampion

Eier: Christen Lang /
Gunnvor Øyerhavn

KISKAS JACK DANIELS og
MAURAINÉ AKERIA AT RIMOR
er blitt Norske Champions

Eier: Grethe Sofie og Eivind
Mjørnum

Vi gratulerer vinnerne!

HVALPESKUE

HAUGESUND, HOHK 13.6.93 - Dommer: Christen Lang

BIR

HOSIKI

Eier: Helena Grødeland

De to kullsøsknene "Mjærumhøgdas Qozo Go" og "Mjærumhøgdas Qshiba-San" har deltatt på en rekke hvalpeskuer i sommer med meget gode resultater. Det er blitt flere passeringer i gruppen på begge to, og de har også vunnet Best in Show.

"Qozo-Go", som eies av Marianne & Michael Wahl, ble beste hvalp på Hellerudsletta den 5. sept, og søsteren "Qshiba-San", som eies av Marianne R. Wang, ble BIS på Hønefoss den 29. august i år. Flotte prestasjoner - og vi gratulerer hjerteligst.

Oppdretter er Grethe Sofie & Eivind Mjærum.

MJÆRUMHØGDAS QOZO-GO

Eier: Marianne & Michael Wahl

MJÆRUMHØGDAS QSHIBA-SAN
Eier: Marianne R. Wang

AGILITY RESULTATER

"Vabråtens Dai-ichi" tilhørende Venke & Preben Henning, har deltatt på en del agility-stevner med meget gode resultater:

21.2.93 - Norsk Berner Sennenhundklubbs stevne

Moelv Idrettshall

Kl. A Nyb. 1.plass 0 feilpoeng

15.5.93 - Drammen Brukshundklubbs stevne

Drammen

Kl. A Nyb. 1. plass 0 feilpoeng

06.6.93 - NKKs utstilling på Skedsmo

Kl. A Nyb. 2. plass 0 feilpoeng

Når en har hatt tre resultater på offisielle stevner hvor en kommer blandt de tre beste, og hvor en ved hvert stevne også har mindre enn 25 feilpoeng, medfører dette opprykk i videregående klasse. Dette er en klasse med stor konkurranse av landets beste hunder. Her er det stor fart og større vanskelighetsgrad på løypa. Den beste plasseringen i denne klassen fikk vi i Orkdal:

19.6.93 - Orkdal hundeklubbs stevne

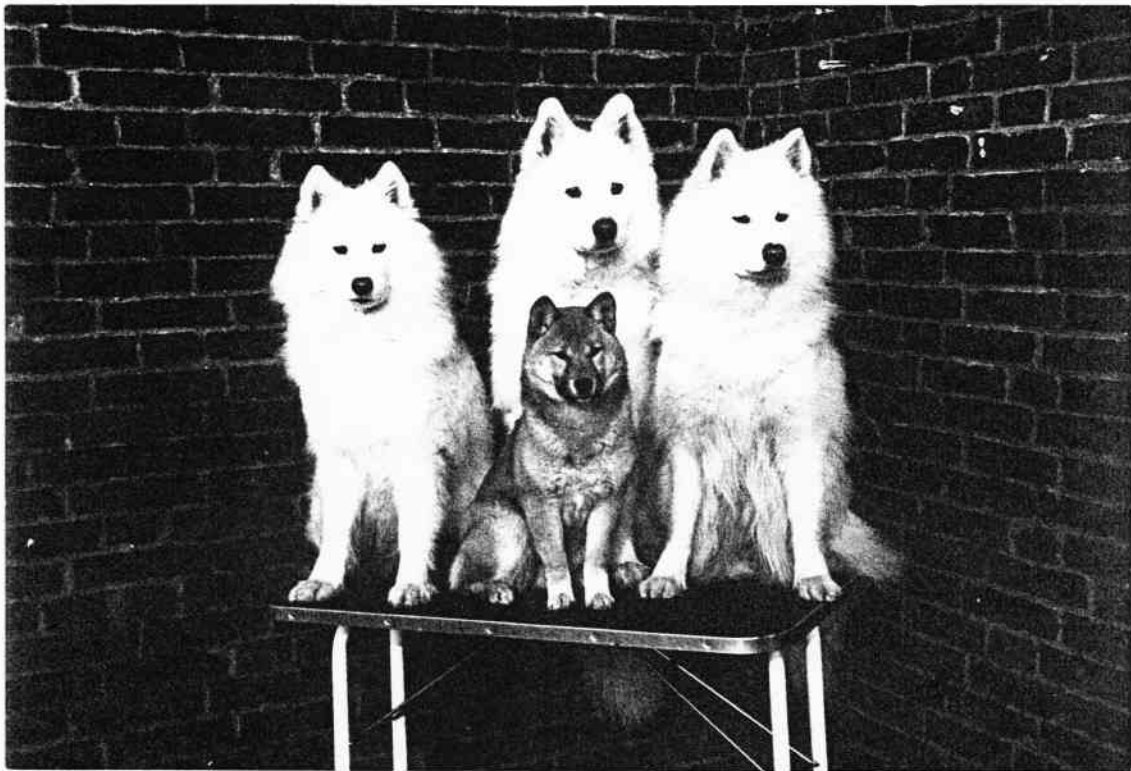
Kl. A Vidr. 5. plass 2 feilpoeng

Fra nyttår blir det en ny klasse innen agility. Da vil agility cert-hunder og de mestvinnende gå i en egen klasse.

"VABRÅTENS DAI-ICHI"

nyter synet av pokalen sammen med "matmor" Venke.

Fra Danmark har vi mottatt dette supre bildet av "KAISSAS BIJIN AYAME",
sammen med sine tro "tjenere".
Slik blir altså resultatet når man har med veloppdragne hunder å gjøre!

Så ønsker vi våre trofaste (og tålmodige) lesere

**EN RIKTIG GOD JUL
OG
ET GODT NYTT ÅR**